

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЛІСОВОГО
І САДОВО-ПАРКОВОГО ГОСПОДАРСТВА**

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ЛІСІВНИЦТВА ТА ДЕКОРАТИВНОГО
САДІВНИЦТВА**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

УЧАСНИКІВ

**МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СТАЛЕ УПРАВЛІННЯ ЛІСОВИМ КОМПЛЕКСОМ ТА
ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК УРБОЛАНДШАФТІВ»
(27 березня 2018 року)**

КИЇВ – 2018

КИСНЕПРОДУКТИВНІСТЬ ДІБРОВ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІССЯ

І.П. Лакида, кандидат сільськогосподарських наук,

О.П. Бала, кандидат сільськогосподарських наук,

Л.М. Матушевич, кандидат сільськогосподарських наук,

П.І. Лакида, доктор сільськогосподарських наук

Національний університет біоресурсів і природокористування України

А.М. Потапенко, кандидат сільськогосподарських наук

Інститут лісу Національної академії наук Білорусі

Ліси – зелені легені планети. В умовах сучасного зростання антропогенного навантаження на довкілля особливої ваги набули його санітарно-гігієнічні, оздоровчі, естетичні та інші функції. Здатність лісових фітоценозів очищати атмосферу від забруднення, поглинаючи техногенні викиди і виділяючи цілющі фітонциди та кисень, роблять їх одним із визначальних факторів якості життя людини у широкому розумінні. Кисень продукується зеленими рослинами як побічний продукт фотосинтезу. Ліси відіграють провідну киснепродукувальну роль, оскільки у біомасі всієї наземної рослинності на них припадає близько 54 % і вони є найбільшою концентрацією біомаси на одиницю площі. Лісова рослинність виділяє у 10–15 разів більше кисню, аніж будь-які інші наземні рослинні угруповання.

На сьогодні питання киснепродуктивності лісів все активніше висвітлюється у вітчизняній науковій літературі. При цьому, можна констатувати неоднозначне ставлення до питань її важливості у світовій науці. Для України актуальною є методика кількісного оцінювання киснепродуктивності М. І. Чеснокова і В. М. Долгошеєва [2], яка передбачає оцінювання цієї функції лісу через два основні показники – фітомасу в абсолютно сухому стані та масу кисню, яка виділяється при утворенні однієї тонни абсолютно сухої органічної речовини. Разом із тим, деякі вчені заперечують важливість цієї функції і необхідність її обліку [1]. На практиці, під час оцінювання лісових ресурсів киснепродукувальна роль лісів не враховується.

У результаті проведення дослідження біопродуктивності дібров Українського Полісся було здійснено оцінювання їх киснепродуктивності. Інформація щодо запасів фітомаси була отримана у ході моделювання росту й біопродуктивності досліджуваних лісових екосистем та застосування отриманих моделей до інформаційної бази дослідження – лісовпорядних даних. Відомості про питому інтенсивність продукування кисню є довідковими даними, доступними у науковій літературі. Порівняння інтенсивності продукування кисню насадженнями різної продуктивності наведено на рис.

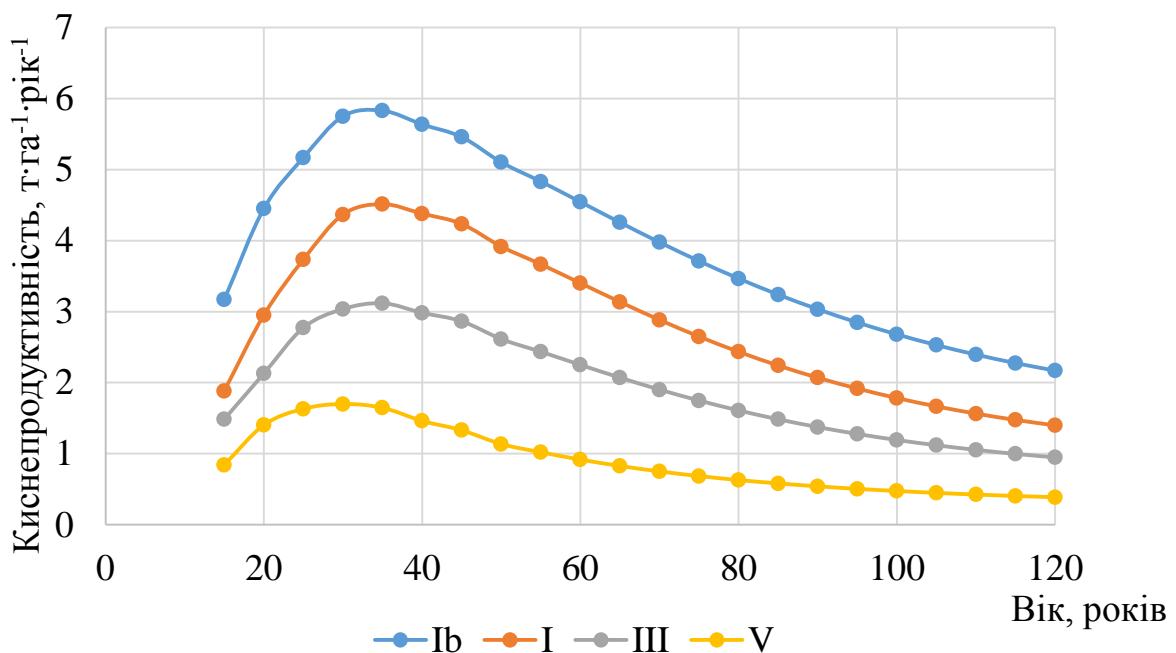

Рис. Порівняння інтенсивності продукування кисню дібровами Українського Полісся

За даними, наведеними на рис. можна констатувати, що киснепродуктивність досліджуваних рослинних угруповань спадає зі зниженням продуктивності деревостанів, при цьому її максимум у менш продуктивних насадженнях досягається раніше. Отримані результати дозволять у подальшому здійснити повидільне оцінювання (у тому числі й економічне) даної екосистемної функції дібров Українського Полісся.

Список використаних джерел

1. Софронов М. А. О кислородопроизводящей функции леса // Лесное хозяйство, 1996. № 5. С. 27–28.
2. Чесноков Н. И., Долгошеев В. М. Оценка кислородопродуцирующей функции леса // Лесное хозяйство. 1978. № 7. С. 32–34.